

Izhaja vsak četrtek zjutraj in stane vsa poština vred za celo leto 20 Din, za pol leta 10 Din, za četrt leta 5 Din. Posamezna številka 50 p.

MURSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Inserati: Ena šeststolpna petivrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 50 p.

38. šte. v.

Gornja Radgona, dne 21. septembra 1922.

IV. leto.

Denarna stiska.

V onih deželah, kjer je stanje valute (denarne vrednosti) brezprimerno boljše, kakor pri nas, se opaža izobilje v denarju in obrestna mera je zelo nizka. Tako je napr. v Angliji zmanjšana obrestna mera na 3 1/2% to je za polovico manj kakor je bila pred letom. Isto je v New Yorku, kjer je obrestna mera tekom enega leta padla od 7 na 4%, v Švici pa od 5 na 3 1/2%.

V Franciji je denar sicer nekoliko dražji, vendar se opaža v deželah s slabo valuto nekako bolešno hlastanje po visoki obrestni meri in splošno občutno pomanjkanje gotovine. Usoda je hotela tako, da v deželah, kjer se „prideluje“ največ bankovcev, istih najbolj manjka; zato je zahteva po denarju velika, a denarja ni: v denarni krizi smo.

Pri nas je izdala naša državna banka (Narodna banka kraljevine SHS) do 5 milijard bankovcev v promet, več jih ne sme, ker je dovoljeni kontinent (izdaja) izčrpan... K temu žalostnemu dejstvu pa se pridružuje še eno: Trgovci in drugi ljudje od „gšefta“, med katere štejemo tudi bankirje in vse podobne stroke, zahtevajo, da izda Narodna banka nove bankovce, akoravno so pred nedavnim trdili, da je eden od najglavnejših vzrokov padanja našega dinarja pretirana cirkulacija (kroženje) bankovcev; takrat so ti dvoličneži zahtevali, da se tiskanje novih bankovcev ustavi.

Narodna banka se je kot državna denarna centrala trudila na vse načine, da bi denarno krizo omilila. V to svrhu je ustavila podeljevanje novih kreditov in je že prej odobrene kredite reducirala (zmanjšala) za 10%; ko tudi to ni pomagalo je segla po povišanju obrestne mere od 5 na 6%.

Teoretično so to izvrstna sredstva. V normalnih razmerah je tako postopanje sredstvo proti prevelikemu zahtevanju gotovine. Danes pa, ko živimo takorekoč v nenormalnih časih, tudi to sredstvo ne pomaga veliko, ker centralni Upravi fondov v Beogradu (kot državni ustanovi) plačujejo denarni zavodi 9% obresti. Jasno je torej, da slednji ne morejo izposojevati gotovine izpod 15%. V času, ko narašča splošna draginja, ni čudno, da je tudi denar zelo drag, vendar če hočemo priti zlu do korenine in se poglobimo v vse podrobne vzroke, pridemo na to, da je denarne krize kriv samo finančni minister. Ministarstvo financ dolguje po vesteh nekoga beogr. lista Upravi fondov 86 milijonov dinarjev. Radi tega je ta ustanova kratkomalo odbila vsa posojila, ki so sicer za graditev potrebna. Na ta način se mora denar vzeti drugod — razume se da mnogo, mnogo dražji. — Poleg tega še vprašanje vojne odškodnine ni definitivno rešeno in žive najbednejši med bednimi: invalidi — uprav pasje življenje. Gospod ministar pa je brez ozira na zgornje činjenice prerazkošno razpolagal z državnim denarjem ob priliki kraljeve svadbe. Celo odkup begovskih posestev se mu je zdel nujnejši. Nedavno smo brali v srbskih časopisih, da je bosanska agrarna direkcija izdala za 130 milijonov obveznic za

odkup begovskih posestev. Te obveznice so 4%.

In kadarkoli se je šlo za kako strankarsko vladno kupčijo, da se ta ali oni potentat obdrži na površini je gospod ministar financija odprl svojo mošnjo — na škodo države kot take. Tako postopanje je skrajno protidržavno. Dolžnost ministra financ bi bila, da dela z vsemi silami na to, da zmanjša izdatke, vzlasti nepotrebne, ki ne gredo v splošno korist države, in da poveča državne dohodke.

S takim nepatriotskim delom se ne le diskreditira naša država, kateri je vsak državljani dolžen ljubezen, ampak naravnost uničuje se naše narodno gospodarstvo. To naše fin. ministarstvo je izdalo raznim državnim liferantom bone za nekoliko stotin milijonov dinarjev, vsled česar je jasno, zakaj naš finančni minister že nekoliko mescev ne išče posojila pri Narodni banki. Ker nikdo nikomur ničesar ne plača, se naravno mora jemati iz Uprave fondov.

Sicer pa Narodna banka tudi ne more dajati ministru financ novih posojil, ker so krediti takorekoč izčrpani. Vendar bi moral gledati na to, da event. iz dolarskega posojila povrne Narodni banki vsaj del starih dolgov, ter bi na ta način prišla ista v položaj, da dovoli vsaj nekaj kreditov, ki so nujno potrebni baš sedaj v izvozni sezoni. — Jasno je, da gremo z urnim korakom taki denarni krizi nasproti, kakoršne ne pamti zgodovina. Sicer pa se že splošno občuti. — V enih prihodnjih številk pa razložim svoje misli o specijelni denarni krizi pri nas v Sloveniji vzlasti z ozirom na naše zadružništvo.

Neposredni davki pred preobratom in danes.

Zanimivo je, ako premotujemo višino neposrednih davkov, kakor smo jih imeli pred preobratom in kakor jih imamo danes.

Zemljiški davek je znašal pred preobratom, z 20% prispevkom za elementarne nezgode vred, 21 1/4% od katastrskega čistega donosa. Na davek sam se je pobirala še 80% na vojna doklada. Na ta način se je plačevalo od 100 K katastrskega čistega donosa 36 K 65 v. K temu so prišle še avtonomne doklade, ki so davek včasih podvojile.

Sedaj znaša davek 20% od nekdanjega (predvojnega) katastrskega čistega donosa, ki se da vzame vendar v dinarjih. Namesto bivše deželne doklade in 80% ne vojne doklade se plačuje 120% ni državni pribitek.

Davek se je torej skoraj počtvoril, to je plačuje se približno skoraj ravno toliko dinarjev, kakor se je pred preobratom kron.

Hišnorazredni davek se je vobče potrojil; plačuje se torej še vedno manj dinarjev nego se je pred preobratom plačevalo kron.

Davek od hišne najemščine se ni prav nič povišal, kar je tudi popolnoma prav. Bil je že pred vojsko zelo visok in stanovanjska beda se da samo na ta način omiliti, da se davčni vijak glede hiš kolikor najbolj mogoče pri miru pusti. Ker so najemnine vedno višje, bo davek že sam na sebi državi vedno več nesel.

Občna pridobnina (patent) je počtvorjena. To se pravi plačati je sedaj ravno toliko dinarjev, kakor se je plačevalo pred preobratom kron.

Rentnina je ostala neizpremenjena, kakor pred preobratom. Plačevati je, na primer od obresti hranilnih vlog še vedno 3% kakor pred preobratom. Od drugih obresti je plačevati 4%,

kar še vedno ni veliko, če se tudi v nekaterih slučajih morebiti še doklade računijo.

Dohodnino je moral plačevati pred preobratom samo oni, ki je imel dohodka več nego 1600 K na leto. Zdaj je povišan ta znesek na 10.000 K. Toda leta 1918 se je dobilo za 1600 K toliko, kakor se dobi zdaj za 80.000 K. Eksistenčni minimum je torej veliko prenizek in lestvica prehuda, ker je davek progresiven, pa imajo sedaj že najnižji sloji plačevati desetkrat toliko odstotek kakor pred preobratom.

Plačarina, ki je znašala z dokladami vred po visokosti službenih prejemkov od 1% do 20% in še več, je s tekočim letom odpravljena. Plačevati jo bo samo še za leto 1921, ako komu še ni bila predpisana.

Poleg teh davkov smo dobili po preobratu še dvoje drugih, namreč invalidski davek in pa davek na poslovni promet.

Invalidski davek znaša približno 20% vseh državnih davkov, katere ima kak davčni zavezanec plačati. Ta davek je torej nekaka doklada na druge davke.

Davek na poslovni promet znaša 1% od prometa. Računati ga je med režijske stroške; faktično ga mora trpeti seveda konzument, ker mora vsako blago veliko dražje plačevati. Prav bi bilo, ako bi se plačal ta davek samo pri izdelovanju blaga, to je samo pri prvi prodaji, ne pa tolikokrat, kolikorkrat se blago dalje prodaja, ker se pospešuje na ta način samo draginja.

Zakon o tem davku je tako samo začasen in smemo upati, da se bo še vedno kaj izpremenilo.

Ako upoštevamo, da je Slovenija v industrijskem oziru zelo razvita dežela ter da je davčna morala pri nas še vedno večja nego v drugih pokrajinah naše države, ter da se pri nas davki redno in točno plačujejo, smemo si biti v svesti, da ne bo iz finančnih ozirov prav nikakih težkoč, ako postane Slovenija prej ali slej avtonomna pokrajina in na ta način kolikor toliko samostojni del naše države.

Jugoslovanski obrtnik.

Vsem našim naročnikom in prijateljem!

V očigled strašne draginje, ki nas vse, ki se prištevamo k delavnemu sloju občutno davi smo prisiljeni, da s 1. oktobrom, to je z začetkom zadnjega četrletja zvišamo naročnino za borih 5 (pet dinarjev). Če pomislimo, kaj ta malenkostna svotica dandanes pomeni, se pač ne bo nihče obotavljal, da pošlje upravi „Murske Straže“, ki je postala Vam vsem dober prijatelj, svetovalec, skratka priljubljen list, kakor nam tolikokrat zatrjujete, ko pišete vanj — malenkostno svoto od 5 dinarjev. S prvo oktobersko številko razpošljemo vsem našim naročnikom položnice. Obenem se obračamo ponovno do vseh onih, ki so pomotoma zaostali bodisi s polletno, nekateri celo s celoletno naročnino, da nam isto vpošljejo i. s. za celo leto 20 din, za pol leta 7 dinarjev in 50 para in še višek za zadnjo četrletje po 5 dinarjev skupaj dinarjev 12.50. Obenem se vabijo naši prijatelji, da pridobijo „Murski Straži“ še vsak po enega naročnika. Novi naročniki plačajo od 1. oktobra do konca leta, torej za zadnje četrletje le 5 dinarjev. Če pomislimo, kaj si človek danes lahko kupi bodisi v trgovini ali pa v gostilni za pet dinarjev, pač ne bo nikdo pomišljal, da si naroči dober časopis za celo četrletje. — V razprodaji stane ena številka odslej 50 para. — Povišanje naročnine je bilo nujno potrebno, kar so se neizmerno podražile

potrebščine, kakor papir in drugo. Tudi delavske plače so znatno zvišane in kar je glavno in najbolj žalostno dejstvo: „Murska Straža“ nima nobenega fonda, kakor razni drugi listi, ki bi sicer morali prenehati. „Mursko Stražo“ pa vzdržuje ljudstvo: kmet, delavec, uradnik, zato se ona obrača do ljudstva, da ji podpomore. Premožnejši naši somišljeniki grešijo neodpustljivo, ako ne prispevajo v naš tiskovni sklad. Prosimo tudi danes in trkamo na srca naših zvestih prijateljev: Darujte ob vsaki priložnosti kako malenkost za naš tiskovni sklad! Časopis brez denarja je isto kakor vojska brez orožja. Dajte, dajte čefudi malo, saj date za dobro stvar, za ljudstvo, za prosveto, za boj proti izkoriščevalcem in škodljivcem našega ljudstva, za boj za ideale naše: Križ, plug in svobodo! Uprava.

Tedenske novice

Vsem naročnikom smo z današnjo številko priložili položnice in prosimo vse, da nam višek naročnine po 5 dinarjev nakažejo.

Kdorkoli pridobi v zadnjem četrletju vsaj pet novih naročnikov dobi za božično darilo lep koledar. Na delo! Tekmujte!

Kako rešujejo našo valuto propada? Pred kratkim je bil imenovan bančni ravnatelj Plavšič iz Zagreba pomočnikom finančnega ministra Kumanudija z nalogo, da prične tudi on z „dviganjem“ naše valute, ki nima na zunaj skoro nikakršne vrednosti in ki stalno pada, na znotraj pa njeno ničvrednost vse ljudstvo občuti v strašni draginji. G. Plavšič je poznan kot dober bankir in gospodar, trdijo celo, da ima tudi resno voljo pomagati z vso energijo, da zadobi naš dinar tisto veljavo, ki mu na podlagi stanja našega narodnega premoženja tudi gre. Nastane pa seveda vprašanje, če mu bodo gospodje, ki so doslej umetno in z vsemi sredstvi ubijali naš denar na svetovnem trgu, to dviganje tudi omogočili? Kdor pozna te ljudi krog beograjske vlade, si je na jasnem. Iz dobro informiranih krogov se nam poroča, da je dal na razpolago finančni minister svojemu novemu pomočniku g. Plavšiču iz ameriškega posojila 5 milijonov dolarjev, s katerimi bo organiziral nakup dinarja po evropskih borzah. Ne dvomimo, da bi rodilo to uspeh in dvig dinarja. Ali ta uspeh je zelo kratek in varljiv, ker ko trajal največ mesec dni, nakar bo naš dinar moral zo-

pet rapidno pasti, zato ker tiči v samemu nakupu dinarja na tujih borzah samo trenoten uspeh, ki je brez vsake trajne vrednosti. Beograjska vlada ni storila še ničesar resnega in stvarnega za zboljšanje naše valute in izdaja naredbe, ki so bolj podobne šolskim nalogam prvošolca, naredbe, katerim se smejejo vsi finančniki v Evropi. Vzrok slabe valute in njenega vednega padanja je iskati predvsem doma. Kako bo nakupil g. Plavšič naš dinar, n. pr. v Cürihu, kjer ga sploh nimajo. Še več, po cüriških bankah vidiš napis v vseh mogočih jezikih „Dinarja ne sprejmemo“ in celo „Svarimo pred nakupom dinarja!“ In vendar gredo vlaki živil, jajc, mesa in lesa v Švico, na Francosko, Nemčijo, Nemško Avstrijo itd. Zakaj torej pada naš dinar na borzi? Zato, ker ni po njem nikakršnega povpraševanja, ker prodajajo naši eksporterji vse svoje blago samo v tuji, to je takozvani „dobri valuti“. Ako pa bi vsi naši eksporterji živil in lesa in vseh onih predmetov, ki jih danes izvažamo iz države, zahtevali od svojih odjemalcev v Italiji, Švici itd. kot plačilo za prodano blago svoj domači denar, ki ga tujina danes nima, nastalo bi povpraševanje po našem dinarju na svetovnem trgu in pričelo bi se ono zdravo dviganje naše valute, ki bi polagoma privedlo z vso sigurnostjo do stabilizacije valute.

„Slovenski obmejni koledar“ bo naslov knjigi, ki je namenjena zgolj obmejnemu Slovincem. Kdorkoli ima kaj prispevkov leposlovne ali splošnogospodarske vsebine, tudi splošno poučne spise, naj iste še pred 1. oktobrom pošlje na uredništvo „Murske Straže“ Gornja Radgona. Tvrde in druge gg. inserente opozarjamo na izredno priložnost uspešne reklame, ker bo koledar natisnjen v nekaj tisoč izvodih. Ponudbe pošiljati istotje, kjer se tudi dobijo vsa potrebna pojasnila. — Opozarjamo na to, da bo „Slovenski obmejni koledar“ naročnikom „Murske Straže“ za polovično ceno na razpolago.

Kruto, a pravično in zaslužno norčevanje. Marib. „Straža“ prinaša o dr. Kukovcu sledeče: RAZPIS. V gnječi, ki je nastala, ko so zagrebški kongresisti naklestili Pribičevce ter Žerjavovce, je g. dr. Kukovec izgubil svojo že precej obrabljevo politično orijentacijo. Ker se mu je zlomila tudi njegova berglja „napredne koncentracije“ in je znatno prismojena, po požaru v demokratični stranki, tudi njegova lasulja „depolitizacije mariborske oblasti“, je revež popolnoma obupan. Zato se pošteni najditelji naprošajo, da vrnejo dr. Kukovcu izgubljeno politično orijentacijo proti primerni nagradi. Usmi-

ljenim srcem pa se polaga na dušo, naj zbirajo doneske za nabavo „napredne koncentracije“ in „depolitizacije mariborske oblasti“, če se jo bo moglo sploh kje dobiti.

Slika Nj. Vel. kralja in kraljice v krasni izdelavi, v večbarvnem tisku, oba na eni sliki se dobi v tiskarni Panonija v Gornji Radgoni po ceni 12 din. Segajte po lepem spominu!

Oporoka kralja Petra. V soboto, 9. t. m. pop. so na sodišču v Beogradu otvorili oporoko kralja Petra. Aktu otvoritve testamenta so poleg sodnika Miloša Jovičića in zapisnikarja Isakovića prisostvovali zastopnik ministrskega predsednika Kosta Timotijević, pravosodni minister dr. Laza Marković in državni svetnik Ilija Djukanović. Testament se glasi:

„Moja volja!

Začela se je vojna med Avstro-Ogrsko in našo domovino. Ker ne vem, kaj se mi lahko dogodi, določam o svojem imetju to-le: Imam gotovino, vrednostne papirje in nepremičnine. Vso gotovino in vse vrednostne papirje zapuščam kot dedščino v treh enakih delih mojima sinovoma kraljeviču Gjorgju, prestolonasledniku Aleksandru in hčeri princezinji Jeleni. Moje posestvo v Beogradu, Krunska ulica br. 9. zapuščam svojemu sinu prestolonasledniku Aleksandru s tem, da ga vsi moji otroci lahko uživajo. Svojo ustanovo „Cerkev na Oplencu pri Topolu“ in posestvo okrog nje zapuščam v uživanje moji deci z določbo, da imajo vsi otroci pravico, da bodo pokopani v oplenski cerkvi. Bolnico v Topoli zapuščam državi.

V Kragujevcu, 8. avgusta 1914.

Peter I.“

Temu testamentu je priložen listič, na katerem je kralj Peter odredil, da se naj njegovemu slugi Zdravku izplača za zvesto službovanje darilo 5000 dinarjev.

Temu testamentu je kralj Peter neposredno, ko se je Potiorekova vojska že bližala Kragujevcu in se je kralj odločil, da se sam v strelskih jarkih udeleži usodepolne borbe, pridejal še ta-le dodatek: „Želim in zapuščam svoji deci kot svetinjo, da v vsem svojem življenju žive v slogi in v bratski ljubezni. Peter I.“ V kuverti, v kateri je bil kraljev testament, se je nahajalo zapečateno pismo, naslovljeno na prestolonaslednika sedanjega kralja Aleksandra.

Zapuščina kralja Petra. Te dni so začeli popisovati zapuščino blagopokojnega kralja Petra. Koliko znaša vrednost vrednostnih papirjev, se ni moglo

Arbogast Reiterer, O. T. — r.

Skrivnostni glasovi iz drugega sveta.

(Dalje.)

Kerner poroča o pesniku Lenau-u: „Sedeli smo nekoč skupaj po jedi, on, jaz in moja žena, ko on med pogovorom naenkrat obmolkne. Ko ga pogledava, sedi bled kot stena na svojem stolu. V sosednji sobi pa, ki v njej ni bilo žive duše, začnejo steklenice in tase, ki so stale tam na mizi, naenkrat zvenketati, kakor bi kdo udarjal ob mizo. Mi zakličemo: „Šment! Kaj pa je to?“ Tedaj se zdrzne ter se zbudi kakor iz magnetičnega spanja. Ko smo mu pripovedovali o glasovih v drugi sobi, je rekel: „To se mi je često zgodilo. Moja duša je takrat kakor izven mene.“

Te vrste telepatija se pri mesečnih često pojavlja poleg daljnovidenja. Državni svetnik Aksakov pripoveduje: „Žena profesorja de Morgana je imela mesečno deklico, ki ji je naročila, naj se prestavi v neko oddaljeno hišo. Deklica je izjavila, da je tam in da je udarila na vrata, kar so potrdile tudi poizvedbe. — Zamorec Lewis je magnetiziral tuje dekcle pri javni predstavi ter ji ukazal, naj se prestavi v svoje stanovanje. Rekla je, da se pravkar dve osebi v kuhinji pe-

čata z domačimi opravili. Na povelje, da se jih naj dotakne, je izjavila, da je to storila. Tedaj se je jih podala deputacija v hišo in tam je izjavila ena od obeh oseb, da se je dotaknil nek duh.“ Ime poročevalca je pač zanesljiva priča za resničnost tega, kar pripoveduje.

Župnik Renaud (Renô) poroča: „V Bernu je bival nek Daniel Riffer, ki je imel sušico. Obiskal sem ga dva- do trikrat na teden. Nekoč par dni nisem mogel k njemu; tedaj me zbudi neki glas, kakor njegov, ter me poziva, naj grem k njemu. Vstanem, napravim luč, toda ker se mi je zdelo smešno, da bi opolnoči obiskoval župljane, se zopet vležem. Eno uro pozneje se stvar ponovi; zopet zaspim. Ob dveh slišim isti glas, pa nujno. Vstanem in grem k bolniku. Ko potrkam lahko na njegova vrata, zakliče: „Le pridite brž. Vas kličem že dve uri!“ Njegov strežnik ga je zapustil. Gladovol in žejal je strašno... Moj Bog, tvoja pričevanja so čudovita!“

Često se govori o dvojičnikih. Če predpostavljamo njih istinitost, bi imel opraviti s telepati, ki se ne udejstvujejo samo v daljavi, ampak postajajo tudi vidni v daljavi. Dvojičnike imenujemo stvari in osebe, ki jih vidimo ali zaznavamo, pa niso v resnici v istem času na istem prostoru, kjer jih zaznavamo. Bešmer pravi k temu: „V eni točki ima stari Horst prav. Dejstva takozvanega „dvojnega obraza“ so pač tu, in nič ne pomaga, če si pred njimi „obrtina“

znanost zatisne ušesa in očesa. Ne da se kratkoma trditi, da je vse, kar so o tem poročali v prejšnjih in novejših časih, sama prevara, golju-fija in prazna vera.“

Če bi dvojičništvo hoteli razložiti s spiritalistično-znanstvenimi izrazi, bi rekli, da je raztelesenje živega človeka. Zemski del našega bitja zapade v nekako brezvestno stanje ali vsaj v zunanjo otopelost. Po tem, kako je ta brezvestnost, preide duševno bitje v dvojičnika, često pomanjkljivo, često zelo izrazito. Na ta predmet pridemo pozneje še enkrat.

Državni svetnik Aksakov pripoveduje o zanimivem slučaju dvojičništva. V nekem livlandskem zavodu je bila nastavljena zelo spoštovana francoska gospodična za učiteljico francoskega jezika. Ruska šolska oblast jo je morala odpustiti. Gojenke so iz strahu pred njeno dvojičniško sposobnostjo trumoma zapuščale šolo. Zdaj tu, zdaj tam so jo videli kot drugo osebo: stala je pred tablo, a istočasno so jo otroci videli med klopmi; stala je na vrtu pri kakem grmu, da so jo vsi videli, pa naenkrat je sedela hkrati pri dekletih v učni sobi ob nadzorovalnem pultu, tako da so se je nekatera pogumna dekleta poskušala dotakniti, a so kakor po mehki oviri prijemale le naslonjalo.

(Dalje prihodnjič.)

točno dognati, ker se ti papirji nahajajo v shrambi pri raznih zavodih. Samo v neki pariški banki se nahaja 500.000 francoskih frankov. Sodi se, da bo znašala vsa imovina, ki se ima razdeliti med dediče, v celem okrog 20 milijonov.

Proslava 60-letnice Slomškove smrti. Po odredbi oddelka za prosveto in vere je višji šolski svet zaukazal, da se ima 24. septembra letos proslaviti po vseh šolah v Sloveniji 60-letnica smrti vladike Antona Martina Slomška s predavanji in petjem.

Konec Novačanove „Republike“. Radičev „Slobodni dom“ javlja v svoji številki od 10. t. m., da Novačanov list „Republika“ ne more več pod tem imenom izhajati kot priloga „Slobodnega doma“ zaradi previsoke poštnine. Pač pa „Slobodni dom“ prinaša pod svojo firmo razne Novačanove slovensko-hrvatske kolobocije.

Naredba o praznikih. Vojni minister je odredil, da veljajo v armadi ti-le prazniki: Za pravoslavne in grške katolike: Sveti Sava, Božič, Velika noč, Duhovo po dva dni in dan slave; za rimske katolike in ostale, ki se ravnaajo po novem koledarju: Velika noč, Božič, binkošti po dva dni. Vsi Sveti in Vnebohod. Za muslimane: turbanski barjam in ramazanski bajram po tri dni in mevlut.

Podaljšanje obrtne razstave v Mariboru. Vsled škode, katero je razstava trpela po dežju, ker se zunanji obiskovalci radi tega niso mogli udeležiti razstave, je razstavni odbor sklenil razstavo podaljšati do 24. t. m. Tako bo tudi omogočeno šolam posetiti razstavo proti izdatno znižani vstopnini.

Površina naše države. Po sedanjih mejah merijo glasom uradne statistike posamezne pokrajine naše države: Severna Srbija 49.850 km², Južna Srbija 43.555, Crna gora 9668, Bosna in Hercegovina 51.199, Dalmacija 12.727; Hrvatska in Slavonija 42.534; otok Krk in Medjimurje 1169; Slovenija s Prekmurjem 16.243, Bačka 8712, Baranja 1214 in Banat 9776. Skupaj torej 238.649 km².

Povišana izvozna carina. Ministrski svet je sklenil: Izvozna carina iz izvozne tarife, objavljene v „Službenih Novinah“ z dne 17. julija t. l. se poviša na sledeče iznose v dinarskih ali dinarsko kronskih novčanicah za 100 kg: 1. za pšenico na 50 dinarjev; 2. za ječmen na 20 dinarjev; 3. za opijum na 800 dinarjev; 4. za mast a) svinjsko na 300 dinarjev. b) gosjo na 400 dinarjev; 5. za jajca na 300 dinarjev; 6. za oljate plodove in semena na 300 dinarjev; za sledeče predmete se določa izvozna carina v sledečih iznosih: 1. za slive: a) sveže 10 dinarjev; b) posušene in vložene 6 dinarjev; 2. gris in pšenična moka 20 dinarjev; 3. jedilna olja 200 dinarjev; 4. čebelni med, precejšen in v satju 100 dinarjev; 5. živalsko perje 200 dinarjev; 6. pernata živina, živa in zaklana 150 dinarjev. — Te spremembe in dopolnila so v veljavi od dne 1. avgusta 1922 dalje.

Republikanska stranka, katero je iz odcepkov raznih strank skrpupal znani bivši centralist Dr. A. Novačan izdaja kot prilogo Radičevemu „Slobodnemu Domu“, ki izhaja v Zagrebu svoje glasilo „Republika“, ki je precej milo rečeno demagoško vezanje otrobov. Užaljene potence preveč ambicioznih, a poleg tega skrajno sebičnih demagogov so ustanovile stranko, ki je lestvica, po kateri misli par „zapostavljenih“ osebnosti splezati navzgor, in je vse drugo prej, samo čista republikanska stranka ne. Ako so pri vladi pametni, naj dajo po preskušanem receptu nad Etb. Kristanov tudi Dr. Novačanu kako masno plačano ravnateljstvo mesto, Radiču pa mesto poslanika napr. v Rimu in republikanske stranke ne bo več!

Sirote vojaških gazistov — preskrba. Po še veljavnem avstrijskem preskrbninskem zakonu imajo sirote po voj. gazistih (častnikih, voj. uradnikih, gazistih brez čina) pravico do vzgojevalnine do izpolnjenega 24. leta starosti ali do prejšnje preskrbe. Kot preskrbljene je smatrati sirote, ki nastopijo javno ali privatno službo s plačo, mezdo, adjutom ali dnevnino, ki vstopijo v vojsko, vojaški ali javni civilni zavod z brezplačno oskrbo, v semenišče ali samostan, ki se omožijo itd. — Nakazujoča oblast je dognala, da mnoge stranke niso prijavile takih izprememb. Zato odreja pokrajinska uprava, da imajo vposlati vse vdove vojaških gazistov, ki prejemale za svoje otroke vzgojevalnino (enako varuhi za obojestranske sirote po gazistih) najkasneje do 20. septembra 1922 „Računskemu

oddelku delegacije ministrstva financ (vojaške mirovine) v Ljubljani“ kratko nekolekivano prijavo s sledečimi podatki: 1. Imena in rojstni datumi otrok; 2. s čem se peča sirota (poklic) in od kdaj; 3. dohodki iz tega poklica; 4. kje biva in v čegavi oskrbi je sirota; 5. knjižni izpisek glasom zadnje ček. nakaznice. — Podatki naj bodo točni in strogo zanesljivi, ker bo izvršena kontrola. Strankam, ki te prijave ne bi vposlale, ev. ukinito izplačevanje vzgojevalnine za sirote. stare več nego 16 let.

Denarni zavodi Slovenije. Pred vojno je imela Slovenija 3 banke, danes jih ima 9. Pri tem pa niso vštete razne podružnice tujih bank, ki jih je vse polno. Slovenija ima dalje 15 mestnih hranilnic, 77 posojilnic, 334 rajfajzenskih blagajn in približno 50 podružnic raznih tujih bank. 7 največjih bank Slovenije ima po vsej državi podružnice, v vsem okoli 40. Delniški kapital 7 velebank je znašal koncem l. 1922 269, rezervni fondi pa 122.25 milijonov kron. Hranilne vloge so znašale 3885.5 milijonov kron. Čisti dobiček bank je znašal nad 50 milijonov kron in so se izplačevale delničarjem 10 odstotne dividende. Slovenske velebanke so, udeležene pri 73 industrijskih in trgovskih podjetjih. Podlaga za širokopotezno bankokratijo je torej storjena. Naloga kmetijskih in delavskih zadrug je ta s svojo organizacijo onemogočijo izrastke kapitalizma.

Cene zlatemu in srebrnemu denarju v Nemčiji. Nemška državna banka plačuje od 28. avg. do 3. septembra za zlatnik 20 mark 5000 mark v papirju. — Za srebrn denar plačuje 120kratno vsoto v papirju.

„Goriška Matica“. Pod tem naslovom so si ustanovili naši rojaki v Julijski Krajini književno podjetje pod naslovom „Goriška Matica“, ki za nizko ceno izdaja vsako leto svojim članom razne knjige beletristične vsebine in pa koledar za prihodnje leto. Za leto 1923 izidejo sledeče knjige: 1. Koledar, 2. Zabavna knjižnica. 3. Sirahova knjiga. Koledar se odlikuje po bogati vsebini ter prinaša raznovrstne slike naših krajev in iz delovanja in življenja naših rojakov v zasedenem ozemlju. Poleg te bogate vsebine ima še posebno prilogo zemljevid cele Julijske Krajine. Zabavno knjižnico je priredil ugledni naš pesnik Alojzij Gradnik in je v njej priobčil prevode najlepših hrvatskih povesti Senoe in drugih pisateljev. Sirahovo knjigo pa je uredil dr. Pavlica. Za Jugoslavijo stane to izdanje 20 Din in ga je naročiti z dopisnico pri uredništvu „Murske Straže“ v Gornji Radgoni. Knjige dospejo v Ljubljano meseca novembra ter se bodo takoj potem razpošiljale. Prosimo rojake v svobodni domovini, da podpirajo to podjetje naših bratov v zasedenem ozemlju ter obilno naročajo publikacije „Goriške Matice“.

Madžari zahtevajo revizijo meje v Prekmurju. (Naša vlada vstraja na status quo.) Kako znano, vodi madžarski minister za zunanje posle grof Banffy ostro agitacijo v Ženevi za doseg revizije mirovne pogodbe, oziroma korekture meje v prid Madžarski. Jugoslovanski zunanji minister dr. Ninčič je zahteval od vlade hitrih navodil povodom predlogov grofa Banffyja, ki je zahteval revizijo meje v Prekmurju in predlagal, naj se na ta način Madžarski odstopljeno ozemlje Madžarski kompenzira z nekaterimi krajipri Subotici v prid naši državi. Madžari namreč zahtevajo, naj se ta zadeva reši z arbitražo društva narodov. Naša vlada ni mogla na včerajšnji seji ministrskega sveta rešiti tega vprašanja. Edino, kar je moglo sporočiti ministru zunanjih poslov dr. Ninčiču, je, da se naša država drži strogo določb trianonske pogodbe in teritorialnega statusa quo.

Dolnja Lendava z okolico. Madžari bi radi imeli od našega Prekmurja nazaj Dolnjo Lendavo s 3000 prebivalci ter 20 obmejnih vasi, izmed katerih je 7 popolnoma slovenskih. V celem je v tem delu 17.000 prebivalcev, približno polovica Madžarov, polovica Slovencev. Trianonska pogodba jih je prisodila nam. — Madžari sedaj nešetarijo pri Angležih, da bi jim spravili nazaj ta del, kakor so jim spravili Italijani Oedenburg ter odtrgali od Nemške Avstrije nazaj. Upamo, da naša diplomacija ne bo tako slaba, da bi dala kršiti trianonsko pogodbo.

Del Prekmurja ne pripade Madžarski. Zahteva zunanjšega ministra Banffyja, da se priklopi Madžarski 20 prekmurskih občin, je bila odklonjena, ker nima nikake podlage. To zahtevo je podpiral pri Zvezi narodov samo zastopnik Angleške, medtem ko so zastopniki Francoske, Belgije in Japonske zavzeli nasprotno stališče.

Dopisi.

Gornja Radgona. (Zahvala!) Podpisani čuti prijetno dolžnost, da se tem potom v imenu pripravljalnega odbora za sprejem srbskih kmetov najiskrenejše zahvaljuje vsem darovalcem in nabiralcem pijače, kruha, sadja in drugih jestvin, cenjenim damam za okusno pripravljene prigrizke, uredniku „M. Straže“ za toplo pisane članke in vzneseno posvetitev, okraševalcem kolodvora, godbi tukajšnjega prostovoljnega gasilnega društva, šolski mladini za ljubke pesmi, zavednemu občinstvu za mnogobrojno udeležbo, navdušeno pozdravljanje, skratka vsem onim, ki so s svojim sodelovanjem pripomogli, da je bil sprejem naših srbskih bratov tako ganljiv, prisrčen in domač. Zavest, da so mili nam bratje Srbi odnesli od našega obmejnega in prijaznega trga daleč dol na jug naše srčne domovine najlepše utise in spomine, Vam bodi v zahvalo in ponos! K. Mavrič.

Gornja Radgona. Cene mesa. Na številne pritožbe iz občinstva stavljamo javnosti v razpravo sledeči predmet in da prav nikogar ne razžalimo ne producenta in ne konzumenta prosimo: Da nam eden ali drugi v posebnem članku napiše o vzroku draginje mesa: Zakaj stane v Ljubljani kilogram mesa 36—40 K, v Celju do 40 K, enako v Mariboru, nekaj več v Ljutomeru, v Gornji Radgoni pa 56—60 K? Kje je vzrok? Pri Srbih? Pri Nemcih? Pri špekulantih in verižnikih? Pri državnih in privatnih nastavljenicah? Kje ???!

Ljutomer. (Glas iz občinstva!) Šolske počitnice so končane; otroci se pripravljajo za višji razred, deklice so prejšnje leto tekmovali s svojim ročnim delom, da so zamogle pokazati, kaj so se naučile lepega v šoli, ter jih položile vsem v pogled — a ne pri nas v Ljutomeru, — ampak povsod drugod. Pri nas deklice nimajo sploh nobenega pojma o ročnem delu. Ne razumemo, kaj jih je učiteljica ročnih del učila celo leto. Prosimo torej g. ravnatelje obeh tukajšnjih šol, da naj tudi ta predmet malo nadzorujejo, da se bodo naši otroci kaj naučili, da ne bodo naše deklice z učiteljico vred pri ročnem delu dremale, da bodo zamogle koncem leta javno pokazati, kaj so se naučile. Pričakujemo ob zaključku šolskega leta razstavo ženskih ročnih del.

Več prizadetih mater.

Stavenski vrh. Na blagoslavljanju križa pri g. M. Kaučič se je nabralo za dijaško večerjo 600 K. Požrtvovalnim darovalcem prisrčni Bog plačaj!

Opekarne Križevci, Boreci. V sporni zadevi delavskih mezd pride v prihodnji številki natančno, dejanskemu stanju stvari odgovarjajoče poročilo in prosimo vse aktivno in pasivno prizadete, da ne podtikajo uredništvu kakih postranskih, sebičnih namenov. Naš namen ni nikdar bil, očrnuti delodajalca pred delojemalcem ali pa narobe, ampak ščititi pravico pred krivico. Zato še enkrat vsem prizadetim: Potrpajte. Izkušnja je namreč urednika v toliko izučila, da mora vsak dopis in najsi ga pošlje kakoršnakoli osebnost — obrniti stokrat, predno ga priobči. Uredn.

Razne vesti.

Najstarejši ljudje v naši državi. Najstarejši človek v naši državi je 125-letni Ilija Tošević iz Negrova v bregalniškem okraju ob srbsko-bolgarski meji. Rojen je bil leta 1797., sedem let pred prvo srbsko vstajo. Interesantno je, da je v bregalniškem okraju še par stoletnih starčkov. Zmernost v jedi in pijači in tamkajšnji planinski zrak mnogo pripomorejo k visoki starosti. Za Ilijo Toševićem pride po starosti na vrsto Milisav Bogatinović

OBRRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

Inter. telefon št. 2

izvršuje vse bančne transakcije najkulantnejše

Račun ček. urada št. 12.726

iz Pavletinca na Ovčjem polju, ki ima 110 let, nato Spasoje Karakašević in Petar Petrović, 105 let, Nako Stančević 103 leta, in Arzo Zdravković 100 let.

Vstaja na Volgi. Iz Moskve se poroča o trdovratnih bojih sovjetske vojske z ustaši okrog Nižjega Novgoroda. Vstašom poveljuje bivši rdeči častnik Petrov. Vstaško gibanje se širi od Urala, z Perneske in Vjatske gubernije na srednji tok Volge. (Gubernije Nižji Novgorodska, Kostromska, Kazanska). Vsled ustaje so začeli trgovci naglo zapuščati Nižji Novgorod. Trocki je sklical izvanredno sejo revolucijskega vojaškega sveta. Izbrani oddelki moskovske posadke so bile poslani na Volgo proti Nižjem Novgorodu.

Koliko je svet dolžan Zjedinjenim Državam? Dvajset držav celega sveta je dolžnih Zjedinjenim Državam sledečo svoto:

Angleška:	4.746.862.000 dol.
Francoska:	3.770.906.000 dol.
Italija:	1.891.514.000 dol.
Belgija:	428.515.000 dol.
Rusija:	227.701.000 dol.
Poljska:	148.594.000 dol.
Čehoslovaška:	103.824.000 dol.
Srbija:	57.872.000 dol.
Rumunija:	41.089.000 dol.
Avstrija:	26.220.000 dol.
Estonska:	15.694.000 dol.
Grčija:	15.275.000 dol.
Armenija:	13.127.000 dol.
Finska:	9.000.000 dol.
Kuba:	8.147.000 dol.
Sotra:	5.582.000 dol.
Litvanija:	5.479.000 dol.
Ogrska:	1.837.000 dol.
Nikaragua:	170.000 dol.
Liberija:	28.000 dol.

skupaj: 11.517.600.000 dol.

Obresti od tega dolga iznašajo: 1 milijarda 495.963.000 dolarjev.

Gospodarstvo

Vinska razstava. Od gotove strani se čuje glasove proti vinski razstavi, češ da so cene za vinske vzorce, kakor tudi za vino, ki se toči v točilnici vinarskega in sadjarskega odseka, pretirane. Naprošeni smo p. n. občinstvu sporočiti, da so cene vzorcem za navadna in boljše namizna vina iste, kakor v gostilnah (vzorci se prodajajo po 4 K, ozir. 5 K kozarec = $\frac{7}{10}$ litra, kar odgovarja 40 K, odnosno 50 K za liter. V točilnici se pa toči imenitno namizno vino po 48 K liter. V steklenicah pa se dobi vino že od 30 K $\frac{7}{10}$ buteljka naprej. — Da so vzorci od boljnih vrst vina in razne vinske specialitete, kakor se jih prodaja v steklenicah in toči tudi v točilnici in kakršnih sploh ni nikjer dobiti, primeroma dražje, je neizogibno, ker mora odsek, ki ni dobil v to svrhu od nobene strani kake podpore, z izkupičkom za prodane vzorce, buteljke in v točilnici iztočeno vino, kriti ogromne razstavljalne stroške, ki bodo znašali za buteljko razstavljenega vina najmanj 50 K in za vsak liter v točilnici iztočenega vina pa okoli 60 K. — Iz navedenega je razvidno, da očitek pretiravanja cen ni na mestu in priporočamo prireditelju, ki je Mariboru kot središču slovenskega vinarstva v čast in ponos, s pridnim obiskom podpirati.

Vinska razstava v Mariboru.

Največjo atrakcijo na mariborski pokrajinski razstavi (od 8.—17. septembra 1922) tvori vinski paviljon vin. in sadjarskega odseka slov. kmet. družbe v Mariboru. Tukaj je razstavljeno od 80 producentov, vin. zadrug in vinskih trgovcev blizu 200 raznih vin iz vseh okolišev mariborske pokrajine (bivše Sp. Štajerske.) Na podlagi razstavnega kataloga se lahko vsak poišče vrste vin, za katere se posebno zanima.

Razstava je najbogatejša zbirka vin, ki jih je Slovenija do sedaj sploh videla in nobeden strokovnjak, ozir. vinski trgovec ne bi smel

zamuditi prilike obiskati jo, ker nudi toliko zanimivega in interesantnega materiala, kakor ga še sploh ni bilo nikjer nakupičnega.

Vsa vina so se pred otvoritvijo razstave komisijonelo preskusila in ocenila. Preskušnja se je vršila po vinarskih okoliših. Vsa vina so se razvrstila po kakovosti in dejanski vrednosti v pet kategorij, in sicer:

1. V navadna namizna vina; 2. v boljše namizna vina; 3. lažja za buteljke sposobna vina; 4. boljše buteljska vina in 5. vinske specialitete.

V prvo kategorijo se je uvrstilo 12%, v drugo tudi 12%, v tretjo 18%, v četrto 25% in v peto 33% vseh razstavnih vin. Med specialitete spadajo pod razstavno številko 3, 4, 6, 8 in 9 razstavljena vina Clotar Bouvierja v Gornji Radgoni; nadalje 18 in 19 vin. zadruga „Ljutomerčan“ pri Sv. Bolfenku; 25 Antona Puklaca v Mariboru; 33 Gjure Valjaka v Mariboru; 42 in 42 Franca Zemljiča v Mariboru; 44, 45, 46, 47, 49, 50, 51 in 52 Frica Zemljiča v Ljutomeru; 62 Gašpara Gaubeta v Špičniku; 67 Uprave Jareninski dvor; 80 Ignaca Supaniča v Vajgnu; 90 in 91 Miška Brenčič v Spuhlji; 98, 99, 100, 101, 102 in 103 Franca Osterbergerja v Ptuj; 104, 106 in 108 Uprave posestev štaj. hranilnice v Podlehniku; 114 „Vinarija“ d. d. v Ptuj; 119 Antona Lipovšeka v Šmarjeti o. P.; 120 J. R. Pfrimerja v Mariboru; 130 Srečka Robiča v Limbušu; 148 Antonije Jagodič v Šmarju p. Jelš.; 149, 150 in 151 Vinarskega nadzorništva v Mariboru; 161 Jakoba Zadravca v Središču; 162 Otmaro Dirmayerja v Ormožu; 166 Roberta Košara pri Sv. Bolfenku; 174 graščine Vel. Nedelja; 176 in 177 Adolfa Stamen v Ormožu; 195, 196 in 197 Franca Miheliča v Zavrču.

Preskušnje vin posameznih kategorij ter določitev najboljših vrst v posamezni kategoriji še niso dovršene in se naknadno objavijo.

Kakor se je že poročalo, so se pri komisijoneli preskušnji in oceni vin na vinski razstavi mariborske pokrajinske razstave od 8. do 17. sept. t. l. vsa vina razvrstila v pet kategorij in sicer 1. v navadna namizna vina; 2. v boljše namizna vina; 3. v lažja, za buteljke sposobna vina; 4. v boljše buteljska vina in 5. v vinske specialitete.

Preskušnje vin posameznih kategorij so imele sledeči rezultat: Pri vinih prve kategorije (navadna namizna vina) se je spoznalo najboljšim; številke 37, Jakoba Zabavnika, Jastrebc; 38, Cirila Zabavnika, Vodranci; 56, dekana Josipa Čižeka, Jarenina; 70, Elizabete Ledinek, Polički vrh; 82, Ignaca Supanič, Vajgen; 180, Ivana Krena, Plavč; 191, Kletarske zadruga v Mariboru; 146, Josipa Holmana, Rogatec; 157, Matija Sovinca, Mala Pristava. Pri vinih druge kategorije (boljša namizna vina) bila so najboljša: št. 28 tvrdke Pugel & Rossmann, Maribor; 39 Filipa Pokrivača, Jastrebc; 61 Gašpara Gaubeta, Špičnik; 71 Josipa Majer, Plavč 125 Karola Scherbaum, Maribor; 142 Florjana Gajšeka, Loka; 152 Vinar. nadzorništva v Mariboru; 172 Velikonedeljske graščine in 187 in 188 Kletarske zadruga v Mariboru. Pri vinih tretje kategorije (lažja, za buteljske sposobna vina) so se spoznala najboljšim: št. 1 Clotara Bouvier, Gornja Radgona; 23 Lovro Petovarja, Ivanjkovci; 27 tvrdke Pugel & Rossmann; 32 Gjure Valjaka, Maribor; 40 Franca Zemljiča, Maribor; 53 Frica Zemljiča, Ljutomer; 55 dekana Čižeka; 63 in 65 Gašperja Gaubeta; 66 Uprave Jareninski dvor; 89 Janeza Vengera, Jarenina; 112 Gjure Valjaka; 116 „Vinarije“ d. d. Ptuj; 124 Alojzija Schickera, Šmarjeta; 126 in 159 Vin. nadzorn. v Mariboru; 140 Florjana Gajšeka; 144 Ivana Gajšeka, Šmarje p. Jelš. 147 Antonija Jagodič, Šmarje p. J.; 178 Adolfa Stamen, Ormož in 183 Vinkota Štoklasa, Sv. Andraž v H. Pri vinih četrte kategorije (boljša buteljska vina) so bila najboljša: 16 in 20 Zadruga „Ljutomerčan“ pri Sv. Bolfenku; 34 Gjure Valjaka; 41 Franca Zemljiča; 60 Ivana Drozga, Ranca; 72 Josipa Majer, Plavč; 78 Alojzija Supaniča, Vajgen; 85 Ivana Šerbinek, Vertiče; 87 Josipa Šerbinek, Plavč; 92 Mihe Brenčiča, Spuhlja; 105 in 107 štaj. hranilnice, upr. v Podlehniku;

115 „Vinarije“ v Ptuj; 123 Alojzija Schicker; 128 in 160 Vin. nadzorn. v Mariboru; 129 Upr. Racerdvor; 132 in 133 Karola Scherbaum; 134 Elize Artens, Šmarje pri Jelš.; 139 Florjana Gajšeka; 167 Roberta Košarja, Sv. Bolfenk; 168 Jožka Breznik, Kog; 171 Velikonedeljske graščine; 186 Klet. zadruga v Mariboru; 194 Franca Miheliča, Zavrče; in 29 Rudolfa Potre, Ormož. V peto kategorijo (vinske specialitete) spadajo, razven že objavljenih razstavljenih vin še št. 22 Lovro Petovarja in 151 Vin. nadzorništva v Mariboru. Vin. ravnatelj Puklavec.

Pravo originalno
Erenyi
„DIANA“
francosko vinsko žganje

je najboljšo hlano zdravilo, neobhodno potrebno v vsaki hlani.

Porablja se: Kot kosmetično sredstvo za nego las, kot ustna voda, kot sredstvo za drgnjenje proti revmatizmu, kot zobne kapljice itd. itd.

Navodilo za porabo je priloženo vsaki steklenici.

Mala steklenica Din 6
Srednja „ Din 16
Velika „ Din 32

Dobiva se povsod

Verujte se cenejših ničvrednih ponaredb!

Glavno zastopstvo za celo Jugoslavijo:
Jugopharmacija d. d. Diana
oddelek Zagreb. Prilaz 12.
Preprodajalci dobijo velik popust.
Zahtevajte cenik!

(Oblastveno zavarovano!)

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir,
sadje in druge deželne pridelke
kupi in prodaja **Andrej Oset**
Maribor, Aleksandrova cesta 57. - Telefon št. 88

Nove sode
proda

Damiš, Sv. Lenart Slov. gor.

Proda se zelo dobro ohranjen glavovir. Cena 10.000 Din.
Poizve se v uprav. „M. Straže“ v Gornji Radgoni.

DIVJAČINO srne, zajce, fazane, jerebice domačo perutnino, jajca, pšenico, repno semen, kumno, lipovo cvetje, orehe, krompir, suhe gobe, namizna jabolka in sadjevec kupuje vedno po najvišjih dnevnih cenah

Alois Štiblar, Bučevci, pošta Križevci.

Krasno posestvo
v trgu Središče, z lepim sadonosnikom, obsega 17 oralov, z živim in mrtvim inventarjem ob državni cesti se radi družinskih razmer
po ceni prodaja.
Poizvedbe v gostilni Žnidarič v Središču.

Svarilo!
Podpisana pozivljam sve svoje prijateljice in prijatelje v njih lastno korist, da že enkrat nehajte z različnim lažnjivim ogovarjanjem, posebno one, katere enake stvari nič ne brigajo drugače sem primorana sodnim potom nastopiti. Tisti pa, ki je začel prvi jezik brusiti, in dal drugim povod, naj se briga za svojo službo, postene ljudi pa naj pusti pri miru! Pomislite pa vsi, ki me obrekujete, da imate sami največ masla na glavi, — zato ne hodite na solnce.
Jozefa Jurkovič, šivilja, Radinci.

Ali sem poravnal naročnino?

Hranilnica in Posojilnica v Radincih deluje z uspehom ob meji! r. zadr. z neom. z.